

KRATEK PRIROČNIK

O NASILJU V DRUŽINI IN
NASILJU ZARADI SPOLA TER
KAJ LAHKO STORIMO, DA
SMO OSEBAM, KI DOŽIVLJAJO
NASILJE, V OPORO IN POMOČ

ISAinstitut

NASILJE V DRUŽINI



= VSAKO DEJANJE FIZIČNEGA, SPOLNEGA, PSIHIČNEGA ALI EKONOMSKEGA NASILJA, KI SE ZGODI V DRUŽINI ALI GOSPODINJSKI ENOTI

Nasilje v družini se lahko vrši med nekdanjima ali trenutnima zakoncema/partnerjema, ne glede na to, ali storilec še prebiva ali je prebival z žrtvijo. Razširjeno je v vseh družbah in kulturah. Realni statistični podatki o obsegu nasilja ne obstajajo, saj številni dogodki nasilja v družini ostajajo neprijavljeni. Novejše raziskave kažejo, da ena od treh žensk poroča o eni izmed oblik fizične ali spolne zlorabe od 15. leta naprej.

Nasilje zaradi spola je nasilje, usmerjeno proti drugi osebi zaradi njenega spola (vključujoč spolno identiteto in spolni izraz) ali nasilje, ki je nesorazmerno usmerjeno proti osebam določenega spola.

NASILJE ZARADI SPOLA



= NASILJE USMERJENO PROTI DRUGI OSEBI ZARADI NJENEGA SPOLA ALI NASILJE, KI JE NESORAZMerno USMERJENO PROTI OSEBAM DOLOČENEGA SPOLA

Nasilje se lahko pojavi v mnogih oblikah. Nekatere so bolj prikrite, druge bolj opazne. Nasilje v družini lahko vključuje psihično, fizično, spolno ali ekonomsko nasilje ter zalezovanje in zanemarjanje.

Nasilje zaradi spola lahko vključuje nasilje v intimnopartnerskih odnosih, spolno nasilje, trgovino z ljudmi (tudi prostitucijo), prisilno delo, suženjstvo in druge škodljive prakse (npr. prisilne poroke).

OBLIKE NASILJA

PONIŽEVANJE, ZMERJANJE STALNO IZPRAŠEVANJE

VZBUJANJE OBCUTKA KRIVDE

PSIHIČNO NASILJE

ZMANJŠEVANJE SAMOZAUPANJA

GROŽNJE S SAMOMOROM

GROŽNJE Z NASILJEM

STALNO OBTOŽEVANJE, DA OSEBA VARA

UDARJANJE

UTAPLJANJE

OMEJEVANJE ZDRAVL

BRCANJE

FIZIČNO NASILJE

GRIZENJE

POVZROČITEV SPLAVA

VLEČENJE ZA LASE

METANJE PREDMETOV

SPOLNO NASILJE

PREPOVED UPORABE KONTRACEPCIJE

POSILSTVO

ZVODNIŠTVO

SILJENJE V OGLED PORNOGRAFIJE

UVEDBA "PRAVIL OBLAČENJA"

SPOLNA ZLORABA OTROKA

PRIPOMBE S SPOLNO KONOTACIJO

POŠILJANJE NEŽELENIH DARIL

NADZOROVANJE TELEFONA/RAČUNALNIKA

NEPLAČEVANJE PREŽIVNINE

GROŽNJE O POŠKODOVANJU

POŠKODOVANJE LASTNINE

OBJAVLJANJE INFORMACIJ ALI ŠIRJENJE

GOVORIC O OSEBI

ZALEZOVANJE

SLEDENJE OSEBI

PREPREČEVANJE ZAPOSILITVE

POVEČEVANJE DOLGOV DRUŽINE

NEPLAČEVANJE PREŽIVNINE

EKONOMSKO NASILJE

KRAJA DENARJA

IZVAJANJE NADZORA NAD IZDATKI

UNIČEVANJE LASTNINE

OSEBE

OGROŽANJE STANDARDA DRUŽINE Z

IGRANJEM IGER NA SREČO

ZANEMARJANJE OTROKA

NEZAGOTAVLJANJE OSNOVNIH POTREB

POMANJKANJE PRIMERNEGA NADZORA

NEZAGOTAVLJANJE ZDRAVNIŠKE OSKRBE

IGNORIRANJE ALI IZOLACIJA OTROKA

NEZAGOTAVLJANJE MOŽNOSTI ZA RAST, RAZVOJ,

IZOBRAŽEVANJE

NEZAGOTAVLJANJE USTREZNE OSKRBE OTROKOM S

POSEBNIMI POTREBAMI

ZA NASILJE JE VEDNO
ODGOVORNA OSEBA, KI GA
POVZROČA.

Neposrednih vzrokov za nasilje v družini ali zaradi spola ni. Obstajajo pa dejavniki tveganja, ki povečujejo verjetnost nasilja in zlorabe. Njihova skupna točka je, da ima oseba, ki izvaja nasilje potrebo, da vrši nadzor nad partnerjem/partnerko in/ali družinskimi člani.

Osebe, ki doživljajo nasilje, ne povzročajo nasilja in zanj niso krive, čeprav povzročitelji mnogokrat tako trdijo. Povzročitelj ga povzroča, saj lahko nadzoruje svoje vedenje. Če ga ne bi mogel, bi bil nasilen povsod, ko se počuti frustriranega (v službi, na ulici,..).

OSEBA, KI DOŽIVLJA NASILJE
NI NIKOLI ODGOVORNA ZA
NASILNO VEDENJE DRUGEGA.

NOBEN VZROK ALI DEJAVNIK
TVEGANJA NE OPRAVIČUJE
NASILJA.

Nekateri dejavniki tveganja:

- pretekle izkušnje kot žrtev nasilja,
- prepričanje, da je nasilje način reševanja problemov,
- potreba po izvajanju popolnega nadzora,
- težave v duševnem zdravju,
- prepričanje, da je nasilje način vzgoje otrok,
- neenakost med spoli.

NASILJE NAD OTROKI

PSIHIČNO = KRITIZIRANJE, GROŽNJE, ODREKANJE
LJUBEZNI, PODPORE IN SKRBI

FIZIČNO = NAMERNA UPORABA SILE, KI POVZROČI
BOLEČINO, STRAH ALI PONIŽANJE

ZANEMARJANJE = POMANJKANJE SKRBI ZA OTROKOVE
OSNOVNE POTREBE

SPOLNA ZLORABA = IZKORIŠČANJE V SPOLNIH
AKTIVNOSTI Z OSEBO, KI JE STAREJŠA OD OTROKA

UMIK VASE, PASIVNOST

PRIDNOST, POSLUŠNOST

UPORNIŠKO VEDENJE

OTOPELOST

MOTNJE HRANJENJA

STRATEGIJE PREŽIVETJA

UMIK V DOMIŠLJIJSKI SVET

PSIHOSOMATSKE TEŽAVE

ZAVRAČANJE NASILNE OSEBE

ZAŠČITNO VEDENJE DO ŽRTVE



Otroci so lahko neposredne ali posredne žrtve nasilja. Izkušnje, ko so priča nasilju, imajo zanje lahko različne posledice in jih prizadenejo na različne načine.

Otroci, ki so žrtve nasilja, razvijejo različne strategije, ki jim pomagajo preživeti izkušnje nasilja. Nekaterе strategije so predstavljene v zgornjem prikazu. Obstaja pa jih še veliko več in so pri različnih otrocih različne.

VSI OTROCI IMAJO PRAVICO, DA
ŽIVIJO V DOMU BREZ NASILJA, DA
SO LJUBLJENI IN DA SE JIM
ZAGOTOVI DOBRE POGOJE ZA
RAZVOJ IN PSIHO FIZIČNO
BLAGOSTANJE.

NASILJE NAD STAREJŠIMI TER NASILJE NAD MOŠKIMI

ZANEMARJANJE

ODTEGNITEV STVARI,
POMEMBNIH ZA ŽIVLJENJE ...

FIZIČNO N.

KLOFUTE, PULJENJE LAS,
PORIVANJE, STRESANJE ...

NASILJE NAD STAREJŠIMI

PSIHIČNO N.

ZMERJANJE, PONIŽEVANJE, ŽALJENJE,
ZAKLEPANJE V HIŠO, ONEMOGOČANJE
STIKOV Z DRUGIMI ...

FINANČNA ZLORABA

KRAJE, PONAREDITEV PODPISA,
PRISILA V PODPIS POGODB ALI
OPOROKE ...

Nasilje nad starejšimi (od 65 let) se dogaja tako v družinah, kakor tudi v institucijah ali s strani drugih ljudi. Storilci so lahko družinski člani, zaposleni, sostanovalci ...

Starejši pogosto niso informirani o možnostih pomoči v primeru nasilja, pogosto so izolirani ter o nasilju sami težko spregovorijo, saj občutijo sram in ponižanost.

Nekatere za to skupino specifične oblike nasilja so zaklepanje starejših v hišo ali stanovanje, onemogočanje stikov z drugimi osebami, ponarejanje podpisa ter prisilen podpis pogodb ali oporok.

Tudi moški so lahko žrtve nasilja v družini. Nasilje nad moškimi se lahko zgodi v vseh kulturnih okoljih, ne glede na starost, izobrazbo ali poklic.

Večinoma so moški fizično močnejši od žensk, vendar to ne pomeni nujno, da je zanje zato lažje prekiniti nasilje ali zapustiti odnos, v katerem doživljajo nasilje.

TUDI MOŠKI SO LAHKO
ŽRTVE NASILJA V DRUŽINI

Raziskave kažejo tudi, da se nasilje v enaki meri dogaja v heteroseksualnih, kakor tudi v homoseksualnih intimnopartnerskih odnosih.

PRISILNA PROSTITUCIJA

PRISILNO DELO

PRISILNO BERAČENJE

PRISILNE POROKE

OBLIKE TRGOVANJA Z LJUDMI

NELEGALNE POSVOJITVE

TRGOVANJE Z ORGANI

POSNETKI SPOLNE ZLORABE OTROK

SLUŽABNIŠTVO

Trgovanje z ljudmi je zloraba osebe z namenom izkoriščanja in zaslužka.
Pri tem gre za hudo kršitev človekovih pravic.

Predvideva se, da je vsako leto 2,5 milijonov ljudi prisiljenih v prostitucijo, prisilno delo ali služabništvo. Ženske in dekleta predstavljajo približno 80% žrtev.

VEČINA TRGOVOVANJA Z LJUDMI
JE V NAMENE SPOLNEGA
IZKORIŠČANJA (90 %) IN
PRISILNEGA DELA (5,6 %)

TRGOVANJE Z LJUDMI JE
MODERNA OBLIKA
SUŽENJSTVA V 21. STOLETJU



NASILJE IN ZLORABE TRANSSPOLNIH OSEB



- GROŽNJE Z RAZKRITJEM SPOLNE IDENTITETE
- KRITIZIRANJE OSEBE, DA NI PRAVA ŽENSKA / MOŠKI
- PREPRIČEVANJE OSEBE, DA SI ZASLUŽI ZLORABO
- OMEJEVANJE DENARJA, POTREBNEGA ZA TRANZICIJO
- SILJENJE V OPERACIJO ZA SPREMEMBO SPOLA
- SPOLNA ALI ČUSTVENA ZLORABA
- ZAVRAČANJE UPORABE USTREZNIH ZAIMKOV

Transspolne osebe doživljajo svojevrstne oblike zlorab v družini. Te vključujejo tudi grožnje z razkritjem identitete brez privolitve osebe, omejevanje denarja, potrebnega za tranzicijo, preprečevanje jemanja hormonskih zdravil, usmerjanje pozornosti na dele telesa, ki se jih oseba sramuje ali se počuti odrezana od njih itd. Spodaj si lahko preberete dve izkušnji nasilja transspolne osebe.

"VČASIH ME IMAJO LJUDJE ZA NJIHOV
LASTNI ŠTUDIJSKI PRIMER ALI LUTKO,
KATERE KRILO LAHKO DVIGNEJO TER
PREVERIJO, KAJ JE SPODAJ."

"ČEPRAV JIM POVEM SVOJE IME TER
KATERI ZAI MEK NAJ UPORABLJAJO, TO
NIKOLI NI POMEMBNO. ZDI SE, DA
OBSTAJA RESNIČNOST, KI JE BOLJ
RESNIČNA OD MOJE."



Posledice nasilja v družini in nasilja zaradi spola so različne, saj ima nasilje na različne ljudi različen vpliv. Posledice nasilja pa so vedno: zamajan ali porušen občutek varnosti, občutki nemoči, občutki pomanjkanja nadzora in zamajano ali porušeno zaupanje vase in v druge ljudi.

Nekatere posledice nasilja lahko opazimo navzven, kakor krošnjo na drevesu. Te so vezane na telo in vedenje. Nekatere posledice, ki so povezane z načinom razmišljanja, prepričanju, ter čustvi, pa so skrite in navzven neopazne, kakor veje skrite za listjem.



RAZLOGI ZA NERAZKRITJE NASILJA

Pogosto je zelo težko končati razmerje oz. odnos, v katerem se dogaja nasilje, ali zapustiti partnerja ali partnerko, ki nasilje povzroča.

Tudi otrokom je težko spregovoriti o njihovi izkušnji nasilja in zlorabe. Pozročitelj nasilja lahko otroka namreč podkupa z različnimi privilegiji, lahko uporablja različne manipulacijske tehnike, mu grozi ...



Otroci se prav tako bojijo, da jim odrasle osebe o nasilju ne bi verjele ali da bodo izgubili ljubezen staršev. Občutijo lahko tudi krivdo oz. odgovornost za razpad družine ter za to, kar se bo zgodilo povzročitelju.

Zapustiti razmerje oz. odnos, v katerem se dogaja nasilje ni lahko, zato je ključna ustrezna podpora žrtvam nasilja.

POGOVOR Z OSEBO, KI DOŽIVLJA NASILJE

Enotnega pristopa k temu, kaj in kako vprašati osebo, ki doživlja nasilje, ni. Vsaka oseba ima namreč svojo zgodbo.

OB POGOVORU Z OSEBO, KI DOŽIVLJA NASILJE, BODITE SPOŠTLJIVI IN SOČUTNI TER JE NE OBSOJAJTE.

Bodite pozorni na vprašanja, ki jih postavljate. Pogosto se namreč vprašanja nevede osredotočajo na vedenje žrtve in njeno/njegovo odgovornost za nasilje. Vprašanja se naj raje navezujejo na osebo, ki nasilje povzroča in na iskanje različnih možnosti pomoči.

Osnovno varnost za podporni pogovor z žrtvijo nasilja lahko zagotovimo s primernim prostorom, kjer se lahko v miru pogovarjamo in z empatičnim odnosom. Pri tem vam bo v pomoč tudi ABC shema pogovora (A – Varno okolje in zaupen odnos; B – Priporočila za pogovor; C – Kaj narediti, vprašati, reči?). O tem, ali ima oseba izkušnje nasilja v družini ali zaradi spola, vprašajte samo takrat, ko osebe nihče ne spremlja.

Sporočilo, ki ga more oseba, ki doživlja nasilje prejeti je: “Vaša varnost in dobro počutje sta ključna. Zato je pomembno nasilje prijaviti in poiskati ter sprejeti pomoč in podporo, ki vam je na voljo. To bo pomagalo ustaviti nasilje in zagotoviti, da boste varni.”

Osnova za podporen pogovor z žrtvijo nasilja sta varno okolje in zaupen, podporen odnos. Podporno ter varno okolje vključuje tako fizično in čustveno varnost, kakor tudi zaupnost. Koristni so jasno vidni letaki, posterji in materiali z informacijami za pomoč žrtvam nasilja. Ti so lahko pomembno sporočilo za žrtev nasilja, da je v okolju, kjer lahko varno spregovori o nasilju. Materiali naj bodo na voljo v različnih formatih in, če je mogoče, v različnih jezikih.

A = VARNO IN ZAUPNO OKOLJE

O NASILJU VPRAŠAJTE OSEBO
LE TAKRAT, KO JE SAMA.

PREPOZNAJTE MOČ OSEBE, KI JE BILA
POTREBNA, DA JE DELILA SVOJO ZGODBO.

SPOŠTUJTE ODLOČITVE OSEBE, KI DOŽIVLJA
NASILJE. PUSTITE JI/MU, DA OHRANI NADZOR.

Podporen odnos pomeni, da osebi nudimo razumevanje brez obsojanja ter empatično podporo. Spol osebe, ki nudi pomoč, je lahko zelo pomemben.

Osebo aktivno poslušajte. Poslušajte pozorno in jo/ga ne prekinjate. Zdržite s tišino oz. molkom. Pozornost in zanimanje izrazite s svojo telesno govorico in uporabite neverbalne spodbude (npr. kimanje). Bodite pozorni tudi na neverbalno govorico sogovornice oz. sogovornika.

B = POGOVOR



KATERE BESEDE NISO USTREZNE?

- ✗ BESEDE, KI PREVEČ GRAFIČNO OPISUJEJO SITUACIJO
- ✗ METAFORE
- ✗ BESEDE, KI OZNAČUJEJO, PONIŽUJEJO ALI OBSOJAJO
- ✗ BESEDE, KI PREVEČ DRAMATIČNO OPISUJEJO SITUACIJO
- ✗ BESEDA NASILNEŽ (ŽRTEV JE NA TO OSEBO VERJETNO NAVEZANA KLJUB NASILJU, KI GA POVZROČA)

Vprašanja, ki jih postavite, naj bodo odprta (npr. kaj, kdo, kako), pri čemer pa se izogibajte vprašalnici zakaj. Ne postavljajte preveč vprašanj. Preverite besede ali izjave, ki jih ne razumete.

Občasno ponovite, kar vam je oseba povedala. Spodbudite komunikacijo s preprostimi besedami ali komentarji ("Mhm", "Razmem...", ipd.). Lahko poveste osebi, kako vi vidite stvari, a ne govorite ji, kako bi se morala počutiti ("Mislim, da..." in NE "Vi ste..").

C = KAJ NAREBITI, VPRAŠATI IN REČI?



POKAŽITE, DA OSEBI VERJAMETE

IZRAZITE SKRB

OSEBI POMAGAJTE NAJTI VIRE POMOČI

"NISTE ODGOVORNI ZA NASILJE!"

ZAHVALITE SE ZA ZAUPANJE

"KAKO VAM LAHKO POMAGAM?"

POJASNITE, DA NIHČE NIMA PRAVICE POVZROČATI NASILJE

V primeru, da se oseba odloči spregovoriti o svoji izkušnji nasilja in vas prosi za pomoč, je pomembno, da se primerno odzovete. Pomembno je, da osebi, ki doživlja nasilje, zagotovite pozitivno izkušnjo povezano z iskanjem pomoči.

Ustrezno je reci oz. vprašati:

"Ali potrebujete pomoč?"

"Kako vam lahko pomagam?"

"Nasilje ni vaša krivda! Imate pravico, da ste varni!"

KAKO NI PRIMERNO RAVNATI, ČESA NI PRIMERNO REČI?



NE IŠČITE DOKAZOV ZA NASILJE

NE MORALIZIRAJTE

"ZAKAJ NASILJA NISTE PRIJAVILI?"

"KAKO STE LAHKO DOVOLILI, DA SE TAKO OBNAŠA DO VAS?!"

"ZAKAJ NISTE ŽE PREJ ODŠLI?"

NE ODZOVITE SE PRETIRANO DRAMATIČNO ("TO JE GROZLJIVO!")

NE SILITE OSEBE, DA ZAPUSTI POVZROČITELJA NASILJA

NE KRITIZIRAJTE NITI ŽRTVE, NITI POVZROČITELJA NASILJA

UMIK V VAREN PROSTOR

Ko se oseba odloči zapustiti odnos, v katerem doživlja nasilje, je pomembno, da se ji zagotovi varnost. V mnogih primerih to pomeni umik v varni prostor stran od povzročitelja nasilja.

V varnem prostoru žrtvam nasilja nudijo varnost, stabilnost ter podporno okolje, v katerem lahko prevzamejo nadzor nad svojim življenjem, si na novo uredijo življenje in gradijo svojo prihodnost.

Ženske in otroci, ki doživljajo nasilje, se lahko pred njim umaknejo v krizne centre, zavetišča oziroma varne hiše in materinske domove.

VARNA HIŠA

- TAJNA LOKACIJA
- ZA ŽENSKE STAREJŠE OD 18 LET Z ALI BREZ OTROK
- ČAS BIVANJA JE NAJVEČ 12 MESECEV
- ZA SPREJEM SE JE POTREBNO PREDHODNO DOGOVORITI
- VARNA HIŠA NUDI BIVANJE, STROKOVNO POMOČ, SVETOVANJE, SOCIALNO ZAGOVORNIŠTVO TER SPREMSTVO NA INSTITUCIJE



Za bivanje v varni hiši se plačuje mesečni denarni prispevek, vendar pa je bivanje za osebe brez sredstev za preživljanje brezplačno.

V Sloveniji deluje 10 varnih hiš, ki sprejemajo ženske in njihove otroke iz vse Slovenije.

V Sloveniji delujejo krizni centri, ki sprejemajo ženske in njihove otroke iz vse Slovenije, ne glede na kraj njihovega stalnega prebivališča.

KRIZNI CENTER ZA ŽENSKE

- TAJNA LOKACIJA
- ZA ŽENSKE Z ALI BREZ OTROK
- NAMESTITEV JE MOŽNA VSAK DAN, 24 UR NA DAN, PREDHODEN DOGOVOR NI POTREBN
- ČAS BIVANJA JE 21 DNI OZ. DO VZPOSTAVITVE USTREZNE DOLGOTRAJNE NASTANITVE
- KRIZNI CENTRI NUDIJO STROKOVNO POMOČ IN PODPORO PRI UREJANJU ŽIVLJENJSKE SITUACIJE



HIŠA ZAVETJA PALČICA

- ZA OTROKE STARE DO 6 LET
- ZA NAMESTITEV SE JE POTREBNO OBRNITI NA PRISTOJNI CSD
- ČAS BIVANJA JE 21 DNI
- NUDIJO CELODNEVNO OSKRBO OTROKA, SPOZNAVANJE OTROGA, NJEGOVIH NAVAD IN POTENCIALOV TER SKRBI ZA IZBOLJŠANJE PSIHOSOCIALNEGA STANJA OTROKA



V Sloveniji deluje devet kriznih centrov za mlade. Poleg nudenja bivanja za mlade opravljajo tudi enodnevne obravnave, informativne razgovore in svetovalne razgovore.

MATERINSKI DOM

- ZA MATERE Z OTROKI DO 14. LET, NOSEČNICE, PORODNICE TER ŽENSKO BREZ OTROK, KI SO SE ZNAŠLE V STISKI IN NIMAJO DRUGE MOŽNOSTI BIVANJA
- POTREBNO JE VLOŽITI PISNO VLOGO ZA SPREJEM V MATERINSKI DOM, ČAS BIVANJA JE **NAJVEČ 12 MESECEV**
- NUDI BIVANJE, POMOČ ZA REŠEVANJE AKUTNE STISKE, DOLGOTRAJNEJŠO POMOČ IN STROKOVNO POMOČ UPORABNICAM, POMOČ PRI OBLIKOVANJU INDIVIDUALNEGA NAČRTA ZA NAPREJ, POMOČ PRI NEGI IN OSKRBI OTROKA, ŠIRJENJU SOCIALNE MREŽE,...



Hiša zavetja Palčica sprejema otroke iz vse Slovenije. Vanjo so nameščeni otroci, za katere pristojni CSD ugotovi, da je zanje in za zaščito njihovih interesov nujno, da se nemudoma umaknejo iz okolja, v katerem bivajo.

KRIZNI CENTER ZA MLADE

- ZA OTROKE IN MLADE STARE OD 6 DO 18 LET
- ZA SPREJEM NI POTREBEN PREDHODNI GOVOR, DELUJEJO VSAK DAN, 24 UR NA DAN
- ČAS BIVANJA JE 21 DNI
- KRIZNI CENTER NUDI PRVO SOCIALNO POMOČ, OSEBNO POMOČ, SPREJEM IN OSKRBO DO RAZREŠITVE TEŽAV, PRIPRAVO UKREPOV ZA VRNITEV V DRUŽINO, SVETOVALNE RAZGOVORE,...



V Sloveniji deluje osem materinskih domov. V materinski dom so lahko sprejete prosilke, ki pridejo same ali jih za sprejem predlagajo različne strokovne službe (npr. CSD).

PRIJAVA NASILJA

Če ste doživeli nasilje, ste priča nasilju ali imate informacije o sumu na nasilje, se lahko obrnete na:

- policijo (<https://www.policija.si/svetujemo-ozavescamo/osebna-varnost/nasilje-v-druzini/prijava-nasilja-v-druzini>),
- center za socialno delo (<https://www.csd-slovenije.si>),
- državno tožilstvo,
- nevladne organizacije za pomoč žrtvam nasilja.

Kadar gre za sum, da je žrtev nasilja ali zlorabe otrok, mora vsakdo o tem takoj obvestiti center za socialno delo, policijo ali državno tožilstvo, ne glede na določbe o varovanju poklicne odgovornosti.

Prijavo suma nasilja na policiji lahko podate:

- po telefonu na intervencijsko številko 113,
- osebno na najbližji policijski postaji ali policijski upravi,
- preko anonimne e-prijave.

Kratek priročnik in grafike je pripravila sodelavka ISA Instituta Anja Marinšek, dipl. psih. (UN).

Vir: Štirn, M. in Minič, M. (ur.). (2017). Psihosocialna podpora žrtvam nasilja v družini in nasilja zaradi spola. ISA Institut.

Priročnik je brezplačno dostopen na: <http://www.firstaction.eu/wp-content/uploads/2017/04/Psihosocialna-podpora.pdf>

Gradivo je nastalo v okviru Programa NEON – Varni brez nasilja, ki ga sofinancira Ministrstvo za zdravje RS.



REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE

ISAinstitut